

RUNESIDEN

RUNE YOGA

af Valdemar Ravn

Når man første gang oplever en person stå og baske med armene og råbe Haaaggaallaaz, kommer man uvægerligt til at trække på smilebåndet. Det kan endda være vanskeligt at forbinde noget spirituelt med dette, for os skandinaver, så fremmedartede syn. Ikke desto mindre er denne praksis noget, man kan støde på i Asatro-kredse mestendels i Tyskland og den Angelsaxiske verden.

Som opfinder af systemet regnes sædvanligvis den tyske rune esoteriker B.F. Marby (1882-1966). Man kan fra tid til anden høre folk påstå, at "Marby udelukkende har genopdaget en gammel praksis", men da der ikke findes noget overleveret om det, er det grebet ud af den blå luft.

Marby fik ideen med at stille sig i form som en rune og synge, da han engang så en 10 årig dreng, der havde slået sig, stille sig en akavet stilling og udstødte uforståelige lyde. Marby forstod, at denne adfærd lindrede drengens smerte.

Ideen med runegymnastik, som Marby kaldte det, blev hurtig overtaget af de to Armanen-esoterikere R.J. Gorsleben og S.A. Kummer, der begyndte at kalde Marbys runegymnastik for runeyoga. Marby brugte oprindeligt den Angelsaxiske futhárk som grundlag for sine runestillinger, da han anså den for den mest oprindelige. Kummer og Gorsleben derimod brugte den af Guido v.Liest opfundne Armanen-Futhárk.

Selv om Marby ikke var medlem af Armanen-orden som Kummer og Gorsleben, var alle tre dybt påvirkede af den ariosofiske tidsånd, der herskede i Tyskland i begyndelsen af det 20'ende århundrede. Det gav sig dels udslag i de spirituelle tanker, som Ariosophien i stor udstrækning havde arvet fra Teosofien. Derfor kan man genfinde meget af tankegangen bag runeyoga i det nutidige fænomen New Age, der ligeledes bygger på teosofien. Marby mente f.eks. at de Angelsaxiske runer stammede fra Atlantis.

Det gav sig også et mere dystert udslag, i form af den raceideologi, der ligger i ariosofien, og som blev grundlaget for nazistpartiet og det tredje rige. Marby betragtede runegymnastik som en kilde til forældring af den ariske race, og Kummer beskriver runeyoga som en metode til at styrke racebevidstheden og bibringe udøveren en handlekraftig germansk personlighed.

Det er dog senere blevet hævdet, at den racistiske retorik dækker over mere almengyldige medmenneskelige mål, som styrkelse af selvtilliden, følsomheden, viljen og skabelse af et ordnet sjæleliv. Og især Marbys mål med runegymnastikken var at skabe en sund sjæl i et sundt legeme.

På trods af den racistiske ideologi, var runeyogaens fædre ikke i kridtuset hos de nazistiske ledere. Marby og Kummer blev arresteret i 1936 og sendt i koncentrationslejr anklaget for "ugermansk okkultisme". (Gorsleben døde i 1930, 3 år før nazisternes magtovertagelse) Måske skal man se arrestationen af Marby og Kummer i forbindelse med en strid mellem SS-lederen H. Himmlers guru i okkultisme, K.M. Wiliguts, retning "Irminglaube" og Armanerne. Wiligut konstruerede sin helt egen runerække, der er endnu mere hjemmestrik end v.Liests Armanenruner. Wiliguts "Irmin-religion" gik ud på, at Kristus skulle have været germanernes oprindelige eneste guddom og at Biblen oprindeligt havde været skrevet på germansk, men var blevet stjålet af Jøderne. Himmler har formodentlig ikke ønsket esoteriske udlægninger, der kunne sætte spørgsmålstegn ved Wiliguts SS-okkultisme.

Marby tilbragte 99 måneder i koncentrationslejren Dachau, hvorfra han blev befriet af amerikanerne i 1945. Kummer skæbne er ukendt, men formodentlig er han omkommet i en koncentrationslejr.

Efter anden verdenskrig dalede den almene interesse for runer, på grund af den kobling

de havde fået til racistiske trossystemer i årene forud. Dermed dalede også interessen for runeyoga. Marby videreførte sit arbejde i relativ ubemærkhed frem til sin død i 1966. Siden hen er der andre, der har genoptaget ideen med runestillinger og forsøgt at rense indholdet fra det tidlige 20'ende århundredes racistiske tankegods. I interesse 50'erne blev runeyoga optaget og tilpasset ceremoniel magi af K. Spiesberger fra det magiske selskab "Fraternitas Saturni". Spiesberger eksperimenterede med runestillinger i grupper og i forbindelse med sexmagi. Selv om Spiesbergers tilgang var mere magisk end hedensk, har han øvet indflydelse på senere brug af runeyoga i Asatrosammenhæng. Det er blevet hævdet, at Spiesberger, selv om han tog udgangspunkt i Armanen futhárken, er den der igen har gjort runeyoga stuerent.

Mere kendt i moderne Asatrosammenhæng er Stephen Flowers, bedre kendt som Edred Thorsson. Han byggede til at begynde med sit runesystem op omkring principperne fra Armanen-runer, men gik siden over til at bruge den fællesgermanske 24 tegns futhárk. Thorsson begyndte også at anvende den pseudo-oldnordiske betegnelse "Stadhagaldr" - et konstrueret ord sammensat af stada der bla betyder stilling og galdr der betyder tryllesang. Selvom betegnelsen er ganske beskrivende og ikke i sig selv urimelig, har den, i lighed med runestillingerne i øvrigt, ikke nogen fortilfælde i oldnordisk tradition. Som et sidste eksempel kan nævnes, at Ivar Hafskjold nok også har ladet sig inspirere af runeyoga ved udarbejdelsen af kampsporten "Stav". Hafskjold bruger, i modsætning til de fleste af hans forgængere, den yngre 16 fupárk. Runernes betydning for stav, tager da heller ikke udgangspunkt i magisk eller esoterisk brug, men anlægges en mere holistisk betragtning.

Teknikken

Runeyoga består i alt væsentlighed i, at man anbringer sig i en stilling, hvor man med kroppen forsøger at efterligne en bestemt rune, samtidigt med at man udtrykker runen gennem sang og i sit indre forestiller sig dens betydning og kraft. Der er for den udøvende runegymnast ikke så meget tale om et forsøg på at se ud som en rune, men om et forsøg på at manifestere runen i alle dens aspekter. Sangen er som regel enten runens navn sunget

et antal gange eller dens lydverdi udført i en messen. Runens betydning er den esoteriske værdi runen har i den på gældende tradition. Målet er at opnå:

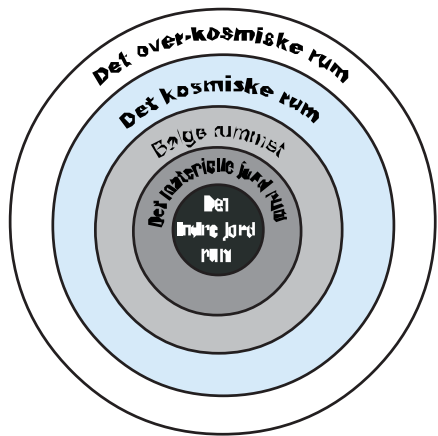
1. Kontrol med kroppen gennem runestillinger.
2. Kontrol med tanken gennem runesangen.
3. Kontrol med åndedrættet.
4. Kontrol med sine følelser.
5. Bevidsthed om runens betydning for sig selv og verden.
6. Kontrol med viljen.

Disse mål skal søges nået, ét efter ét indtil hvert mål er nået. I runeyoga skal kroppen ikke ses som noget syndigt, der skal besejres, men som en kilde til hellig energi. Når man har øvet sig i runestillingerne og nået de 6 målsætninger, kan man gå videre og anvende en serie af runestillinger efter hinanden til at opnå en mere kompliceret virkning af enten magisk eller esoterisk art.

Teorien bag

Som ovenfor nævnt, var Marby påvirket af Teosofien. Særlig teorien om realitets-niveauer. Den går i korthed ud på, at alt i verden indeholder forskellige grader af tæthed på en skala fra konkret fysisk materie til ren abstraktion.

Ifølge Marby er universet opbygget som 5 sfærer af varierende tæthed. (se illustration)

Disse sfærer udsender alle energi eller stråler. Inderst inde er det indre jordrum en stor, men indesluttet zone af meget snævert rum. Det materielle jordrum er den ydre skorpe, på hvis overflade vi befinder os. Bølgerummet er den zone, hvor energierne udveksles mest direkte. Det kosmiske rum er det vi ser, når vi kigger op og som indeholder stjerner. Det overkosmiske rum omslutter det kosmiske rum og er ren abstraktion. Den enkelte sfæres tæthed er afgørende for dens energistrøms beskaffenhed.

Disse energistrømme optræder forskellig, afhængigt af geografien- og hvor to eller flere af dem krydser hinanden, opstår et såkaldt kraftsted. Det er en udbredt antagelse i den teosofiske tradition at disse kraftsteder i tidens

løb er blevet opdaget af dyr og mennesker og blevet betragtet som et helligsted. Ofte vil man se, at der har været bygget et tempel, en kirke, en stendysse eller lign. på sådan et kraftsted. Energistrømmene er dog ikke begrænset til kraftsteder, men er kraftigst der.

Ved at indtage runestillingerne bliver runegymnasten en antenne, der leder disse energier i runestavens retning. En stilling som en ur-rune vil fks lede cthonisk energi fra jordens indre tilbage i jorden igen. En thurs-runestilling føre vertikal energi fra oven og ned og leder den ud horisontalt i den retning, runen peger.

Når det gælder runesangen, skriver Marby, at hvert menneske svinger med sin egen tone. Det er den tone som føles mest bekvemt og naturligt at synge. Han mente, at man skulle synge sin rune med varierende tonehøjde. Jo højere tone man synger med, jo højere svingningsområde kommer kroppen og auraen.

Som nævnt er Marbys teori fremmed for Asatroen. Der er dog i tidens løb blevet gjort forskellige forsøg på at tilpasse Marbys teori til den nordiske mytologis univers. Marbys 6 sfærer bliver tildelt forskellige af de ni verdner i nordiske mytologi. Det er dog ikke ligetil at få de to ting til at gå op i en højere enhed. Skal man placere Hel, dværge eller svartalfer i underjorden og repræsenterer jætter ikke også en cthonisk energi?

Hvorvidt man kan bruge runeyoga til noget må man naturligvis selv afgøre, men man kan ikke påstå, at det har andet tilfældes med Asatro end ordet "rune."

